

SKUHRÁNKY JEDNĚHO BĚCHATKY

Čtvrtek, 24 leden 2008

Moje skoro osmnáctiletá dcera si chodí pít s mnou, jako by si šlo svým vlastním životem a jeho jedinou výhodou vidí se na něj dá položit hrnek s kafem, opít ruce, kníže atd. Z krásných 60kg se stalo ohromujících 80, bolí záda, sůdená soda by se dala pít na kila a když v noci vstávám na záchod jen třikrát, je to úspěch.

Má docela veselý a bohatý život se smrkl na práci a rodinu; ne že by mě k tomu někdo nutil, ale i když bych měla kam vyrazit, tak se mi prostě nechce a postel je v soukromí tím nejvůstřednějším lákadlem. Včerno mně obtěžuje - každé zdvihnutí se ze židličky, každé vyčlápnutí schod, nemůžu spát na zádech o břiše ani nemůžu řídit pohádky svým dětem, protože se mi nedostává dechu a tak bych se skuhráním mohla pokračovat dál a dál.

Ta sladká meta v podobě nového dávatka do čtyřlenné (tj.) naší rodiny se sice píbližeje, ale v poslední se mi zdá, že je to nejspíš nejvíce a tak si holt občas poskuím. Teď má ježek je událost, na kterou se sice na jednu stranu docela těším, ale na druhou mně docela děsí: tou je odchod na mateřskou. Včerno zařalo výběrem vhodné kandidátky na moje místo a jejím následným zaučováním. Naše se má ježek rozhodl pro holku píbližená mého věku (asi budu holka do osmdesáti) a na první pohled podobného založení. Takže jsem se na její nástup docela těšila. Jak jsem poté zjistila, výsledkem byla povstná chyba lávky. Hned první den ve mně krundala první nevole - "a to jí včerno moje know-how mám teď pít?" - "to, co jsem si já vybudovala, teď jen tak pít a opnu někomu úplně cizímu?". Zdravý rozum naštít zvětil: "řikal mi: ona tady bude hnit osm hodin za pít a ty budeš sedět s kamarádkama v cukrárně ... a jednou rukou kolíbat kořek s uřátkem, popíjet kávičku a klábosit. Odpoledne pít a komplet děti tatínkovi a pít na brusle, večer na volejbal (jo jo, takhle si to, prosím, má zdravý rozum maluje...). Dal včerno, která má nemile pít a bylo pít a svdění mé nástupkyně, že bude včerno dělat ro lépe než já. Ne že by mi to pít dala najevo, ale začala mě nenápadně upozorovat na nedostatky, které by se dal rozhodně vylepšit". V duchu i ve skutečnosti jsem se snažila být velkorysá a nad věcí, a chápat pít sloví tom kořti, co do mě mete. Pořád jsem ježek byla kamarádka. Ale korunu včerno nasadila, ko mi za malou chvíli mé nepřítomnosti komplet pro mě dila pít a změnila úplně včerno. Místo své oblíbené tapety "Slet motorkář na Jávě" má do oř pílily osté a žluté tulipány, v upgradovaných windowsech internetu jsem se nevyznala, listy byly úplně jinak nastavené, prostě ten má starý dobrý hodný kamarád pít by najednou úplně jiný frajer, a se svým současným novým kabátkem si daleko líp rozuměl s mojí nástupkyní. Hledala jsem něho a v duchu si řikala: "Neřadí, taky jste mohli ježek, těch osm dní pít", jenže - v tom pít a mojí kancelářské jakýsi pán a řekl: "Tak vám jdu vyměnit jmenovku na dvěřích". A to jsem už nerozdýchala... mi pořád v hlavě bzuřelo "cosi" o velkorysosti a bytí nad věcí, sedla jsem si za pít, a sakumprásk vygumovala včerno změny, zruřila včerno novinky. S takovým zápalem, který popoháněl ježek i má vztek, jsem nepracovala už pít dlouho. Až se ze mě kouřilo... Netrvalo dlouho a měla jsem pít se sebou sv pít. Paula